

MODLITWA O ZATRZYMANIE KORONAWIRUSA I ZDROWIE DLA ZAKAŻONYCH

Ojcze nasz, pełni ufności prosimy Ciebie, aby koronawirus z Wuhan nie siał więcej zniszczeń i aby udało się jak najszybciej opanować epidemię. Prosimy, abyś przywrócił zdrowie zakażonym i pokój miejscom, do których koronawirus już dotarł. Przyjmij tych, którzy zmarli na skutek tej choroby, pociesz ich rodziny. Wspieraj i chroń personel medyczny zwalczający wirus, inspiruj i błogosław tym, którzy starają się opanować sytuację.

Panie Jezu, lekarzu naszych dusz i ciał, czujemy się bezradni w tej sytuacji ogólnoswiatowego zagrożenia, ale ufamy Tobie, udziel nam pokoju i zdrowia.

Matko Boża, chroń nas i opiekuj się nami, prowadź nas w miłości do Twojego Syna, Jezusa Chrystusa. Amen.

GAZETA PARAFII ŚW. BARTŁOMIEJA APOSTOŁA W MIERZESZYNIE

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE

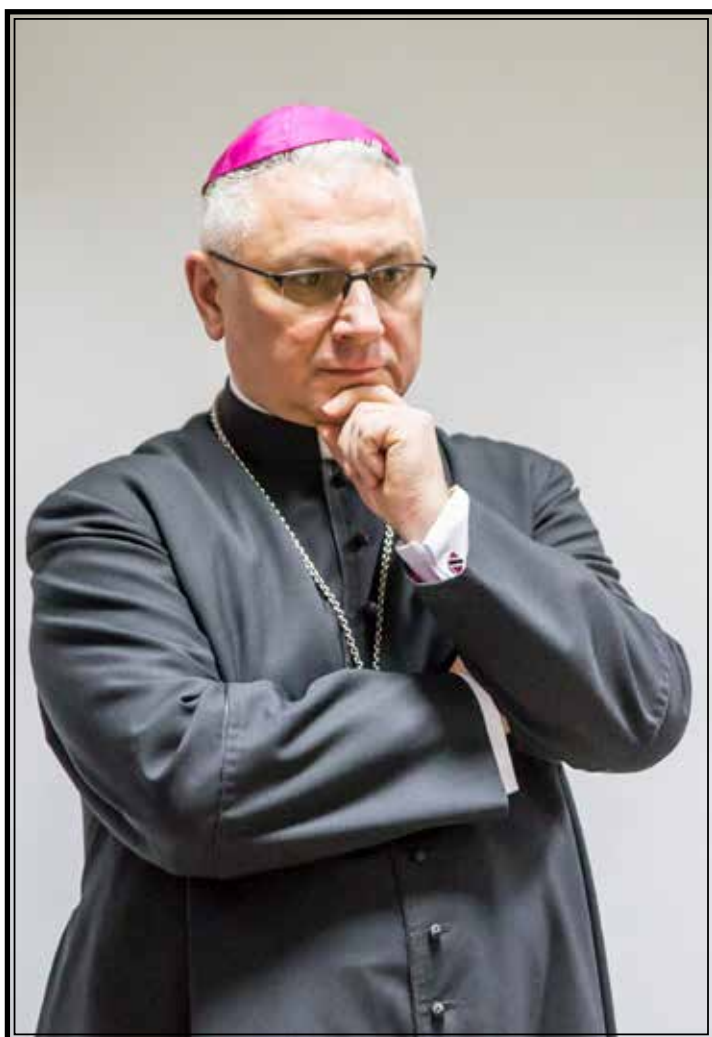
Numer 7 (378)

Mierzeszyn, marzec 2020 r.

ISSN 2082-0089 Rok 11

Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.

CZAS ŁASKI

(...) Jest to czas łaski. 40 dni Wielkiego Postu to okres trwania przed Bogiem i odnowienia z Nim relacji. Chrystus jak dobry nauczyciel pomaga nam w procesie przemiany serca, nawrócenia i wskazuje na trzy konkretne postawy, które powinniśmy podjąć. To modlitwa, post i jałmużna. (...) Mimo grzeszności człowieka, Bóg daje nam kolejną szansę i wzywa do zjednoczenia z Nim. Środa Popielcowa uzmysławia nam, że na początku drogi nawrócenia konieczne jest przyjęcie postawy pokory wobec Boga i ludzi. Kościoły wypełnione dziś wiernymi są znakiem, że dobrze rozumiemy istotę Wielkiego Postu. Poddając się obrzędowi posypania głów popiołem, któremu towarzyszą słowa: „*Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię*”, wyrazimy gotowość wejścia na drogę nawrócenia, na drogę przemiany naszych serc, zmiany naszej mentalności. (...) Pomocą w głębokim przeżyciu okresu przygotowania do Świąt Wielkiej Nocy są specjalne nabożeństwa. To m.in. Droga Krzyżowa i Gorzkie Żale. Wspólna modlitwa i rozważanie kolejnych części Męki Pańskiej pomagają zrozumieć wielką miłość Boga do każdego człowieka objawioną w Jezusie Chrystusie. (...) Trudno wyobrazić sobie dobrze przeżyty Wielki Post bez rekolekcji i spowiedzi w tym świętym czasie. (...) Papież Franciszek w orędziu na tegoroczny Wielki Post zachęcił do pojednania się z Bogiem i nawrócenia się na otwarty i szczery dialog z Bogiem. Ojciec Święty przypomniał też swoje słowa z adhortacji apostołskiej ‘Christus vivit’: „*Spójrz na rozpostarte ramiona ukrzyżowanego Chrystusa, pozwól się zbawiać zawsze na nowo. A kiedy idziesz wyznać swoje grzechy, mocno wierz w Jego miłosierdzie, które cię uwalnia na zawsze od wszelkiej winy*” (...).

Ks. Biskup ARTUR G. MIZIŃSKI

OREDZIE OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA NA WIELKI POST 2020

„W imię Chrystusa prosimy: pojednajcie się z Bogiem!” (2 Kor 5, 20)

Drodzy bracia i siostry!

Również w tym roku Pan daje nam czas sprzyjający przygotowaniu się do świętowania z odnowionym sercem wielkiej tajemnicy śmierci i zmartwychwstania Jezusa. Jest ona niezwykle ważna w życiu chrześcijańskim osobistym i wspólnotowym. Myślą i sercem musimy stale powracać do tej Tajemnicy. Bowiem wzrasta w nas ona nieustannie, na tyle, na ile dajemy się wciągnąć jej dynamizmem duchowym i przystajemy na nią, dając odpowiedź wolną i szczodłą.

1. Tajemnica paschalna, podstawa nawrócenia. Radość chrześcijanina wypływa ze słuchania i przyjęcia Dobrej Nowiny o śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa: kerygmy. Streszcza ona Tajemnicę tej miłości, która „*jest tak realna, tak prawdziwa, tak konkretna, że oferuje nam relację pełną szczerego i owocnego dialogu*” (adhort. apost. *Christus vivit*, 117). Kto wierzy w tę wieść, odrzuca kłamstwo, według którego nasze życie miałoby swe pochodzenie w nas samych, podczas gdy w rzeczywistości pochodzi ono z miłości Boga Ojca, z Jego woli, by dać życie w obfitości (por. J 10, 10). Jeśli natomiast słuchamy bałamutnego głosu „*ojca kłamstwa*” (por. J 8, 45), to narażamy się na pogrążenie w otchłani nonsensu, doświadczając piekła już na ziemi, jak o tym niestety świadczy wiele dramatycznych wydarzeń z doświadczenia ludzkiego osobistego i zbiorowego.

Dlatego w tym Wielkim Poście roku 2020 chciałbym przekazać każdemu chrześcijaninowi to, co już napisałem ludziom młodym w adhortacji apostoelskiej *Christus vivit*: „*Spójrz na rozpostarte ramiona ukrzyżowanego Chrystusa, pozwól się zbawiać zawsze na nowo. A kiedy idziesz wyznać swoje grzechy, mocno wierz w Jego miłosierdzie, które cię uwalnia na zawsze od wszelkiej winy. Kontempluj Jego krew przelaną z powodu tak wielkiej miłości i daj się przez nią oczyścić. W ten sposób możesz się nieustannie odradzać na nowo*” (n. 123). Pascha Jezusa nie jest wydarzeniem z przeszłości: ze względu na moc Ducha Świętego jest zawsze aktualna i pozwala nam postrzegać i dotykać z wiarą ciała Chrystusa w wielu osobach cierpiących.

2. Pilna potrzeba nawrócenia.

Warto rozważyć dogłębniej Tajemnicę Paschalną, dzięki której została nam udzielona łaska Boża. Doświadczenie miłosierdzia jest bowiem możliwe tylko w kontakcie „*twarzą w twarz*” z ukrzyżowanym i zmartwychwstałym Panem, który „*umiłował mnie i samego siebie wydał za mnie*” (Ga 2, 20). Chodzi o dialog serca z sercem, przyjaciela z przyjacielem. Właśnie dlatego w okresie Wielkiego Postu tak ważna jest modlitwa. Jest ona nie tyle obowiązkiem, ile wyraża potrzebę odpowiadania na miłość Boga, która nas zawsze uprzedza i wspiera. Chrześcijanin modli się bowiem mając świadomość, że jest miłowany pomimo swej niegodności. Modlitwa może przybierać różne formy, ale w oczach Boga tak naprawdę liczy się to, że draży nasze wnętrze doprowadzając do rozkruszenia zatwardziałości naszego serca, aby je coraz bardziej nawracać ku Niemu i ku Jego woli.

Zatem w tym szczególnie sprzyjającym okresie pozwólmy się wyprowadzić na pustynię, jak Izrael (por. Oz 2,16), abyśmy mogli w końcu posłuchać głosu naszego Oblubieńca, pozwalając mu rozbrzmiewać w nas z większą głębią i otwartością. Im bardziej damy się zaangażować Jego Słowu, tym bardziej uda się nam doświadczyć Jego bezinteresownego miłosierdzia względem nas. Nie pozwólmy zatem, aby ten czas łaski przeminął daremnie, w zarozumiałym złudzeniu, że to my jesteśmy panami czasów i sposobów naszego nawrócenia ku Niemu.

3. Przejmująca wola Boga prowadzenia dialogu ze swoimi dziećmi.

Nigdy nie można uznawać za pewnik tego, że Pan da nam po raz kolejny czas sprzyjający naszemu nawróceniu. Ta nowa szansa powinna wzbudzić w nas poczucie wdzięczności i otrząsnąć nas z odretwienia. Pomimo niekiedy nawet dramatycznej obecności zła w naszym życiu, podobnie jak w życiu Kościoła i świata, ta przestrzeń, dana nam dla zmiany kursu, wyraża nieustępliwą wolę Boga, by nie zrywać z nami dialogu zbawienia. W ukrzyżowanym Jezusie, którego „*Bóg dla nas grzechem uczynił*” (2 Kor 5, 21), wola ta posunęła się tak daleko, że na Jego Syna spadły wszystkie nasze grzechy, aż po „*zurócenie się Boga przeciwko samemu sobie*”, jak powiedział papież Benedykt XVI (Enc. *Deus caritas est*, 12). Istotnie Bóg miłuje także swoich nieprzyjaciół (por. Mt 5, 43-48).

Dialog, który Bóg chce nawiązać z każdym człowiekiem poprzez Tajemnicę Paschalną swego Syna, nie jest jak ten przypisywany mieszkańcom Aten, którzy „*poświęcali*”

czas jedynie albo mówieniu o czymś, albo wystłuchiwaniu czegoś nowego” (Dz 17, 21). Tego rodzaju gadulstwo, podyktowane pustą i powierzchowną ciekawością jest cechą światowości wszystkich czasów, a w naszych czasach może również wniknąć w zwodnicze używanie środków społecznego przekazu.

4. Bogactwo, którym trzeba się dzielić, a nie gromadzić tylko dla siebie.

Postawienie w centrum życia Tajemnicy Paschalnej oznacza odczuwanie współczucia dla ran Chrystusa ukrzyżowanego, obecnych w wielu niewinnych ofiarach wojen, przemocy wobec życia, począwszy od tego, które ma się nie narodzić po osoby starsze, różnorodnych form przemocy, katastrof ekologicznych, nierównego podziału dóbr ziemi, handlu ludźmi we wszelkich jego formach i niepohamowanego pragnienia zysku, będącego formą bałwochwalstwa.

Także dzisiaj ważne jest wezwanie ludzi dobrej woli do dzielenia się swoimi dobrami z najbardziej potrzebującymi poprzez jałmużnę, jako formę osobistego uczestnictwa w budowaniu świata bardziej sprawiedliwego. Dzielenie się w miłości czyni człowieka bardziej ludzkim; gromadzenie grozi upodleniem go, zamknięciem w egoizmie. Możemy i musimy pójść jeszcze dalej, biorąc pod uwagę strukturalne wymiary gospodarki. Z tego powodu w okresie Wielkiego Postu roku 2020, w dniach 26–28 marca zwołałem do Asyżu młodych ekonomistów, przedsiębiorców i ludzi mających wpływ na zachodzące zmiany, aby przyczynić się do nakreślenia konturów gospodarki bardziej sprawiedliwej i sprzyjającej włączeniu społecznemu, niż obecna. Jak wielokrotnie powtarzało Magisterium Kościoła, polityka jest wybitną formą miłości (por. Pius XI, Discorso alla FUCI, 18 grudnia 1927 roku). To samo dotyczy zajmowania się gospodarką cechującą się tym samym duchem ewangelicznym, który jest duchem Błogosławieństw.

W nadchodzącym Wielkim Poście przyzywam wstawiennictwa Najświętszej Maryji Panny abyśmy przyjęli wezwanie do pojednania się z Bogiem, utkwili nasze spojrzenie serca na Tajemnicy Paschalnej i nawrócili się na otwarty i szczery dialog z Bogiem. W ten sposób będziemy mogli stać się tym, o czym Chrystus mówi w doniesieniu do swoich uczniów: solą ziemi i światłem świata (por. Mt 5, 13-14).

papież FRANCISZEK

Rzym, w Bazylice św. Jana na Lateranie,
7 października 2019 roku, we wspomnienie Matki Bożej Różańcowej

JAŁMUŻNA WIELKOPOSTNA

2020

SKARBONKA RODZINNA

SKARBONKA WIELKOPOSTNA

ZREZYGNUJ W WIELKIM POŚCIE
Z KONKRETNEJ PRZYJEMNOŚCI
I ZŁOŻ OFIARĘ DO SKARBONKI

Twój dar wsparza
potrzebujących Twojej parafii

NABOŻEŃSTWA PASYJNE W MIERZESZYNIE 2020

GORZKIE ŻAŁE – w niedzielę po Mszy świętej
o godz. 7.30

DROGA KRZYŻOWA – w piątki

dla dzieci o godz. 17.00

dla młodzieży i dorosłych o godz. 17.30

OŚWIADCZENIE ARCYBISKUPA METROPOLITY GDAŃSKIEGO

Po raz kolejny został przeprowadzony przez niektóre media brutalny atak na moją osobę. W używanej przez nie narracji w sposób wyraźny uwidaczniają się próby podjudzania opinii publicznej do nienawiści względem mnie przez stosowanie manipulacji i rozpowszechnianie niesprawdzonych informacji.

Chcę podkreślić, że nie wykazałem żadnej opieszałości w sprawie jakichkolwiek duchownych, którzy dopuścili się przestępstwa. Prowadzone są one zgodnie z procedurami określonymi przez Stolicę Apostolską i Konferencję Episkopatu Polski.

W związku z tym, że moje bezpieczeństwo i życie zostało zagrożone, a także stan mojego zdrowia spowodowany chorobą nowotworową nieustannie się pogarsza, będę zmuszony wystąpić na drogę działań prawnych. Taką możliwość otwiera przykład św. Pawła Apostoła, który w sytuacji zagrożenia życia skorzystał z obowiązującego wówczas prawa (zob. Dz 25,1-12).

Gdańsk, 26 lutego 2020 roku

Ks. Arcybiskup SŁAWOJ LESZEK GŁÓDŹ
Metropolita Gdański

OŚWIADCZENIE NUNCJATURY APOSTOLSKIEJ W WARSZAWIE

Wobec pewnych wiadomości medialnych rozpowszechnianych w ostatnich dniach, Nuncjatura Apostolska oświadcza co następuje:

1. Do chwili obecnej nie otrzymała żadnej informacji, że Stolica Apostolska podjęła decyzję o wysłaniu wizytatora apostolskiego w celu zweryfikowania sytuacji w Archidiecezji Gdańskiej. Dlatego zarówno ta wiadomość, jak i sugerowanie osoby abpa Charlesa Scicluny, Metropolity Malty i sekretarza pomocniczego Kongregacji Nauki Wiary, jako wizytatora apostolskiego, są pozbawione podstaw.

2. Nuncjatura Apostolska potwierdza, że wszelka korespondencja, za lub przeciw posłudze arcybiskupa gdańskiego, jest regularnie wysyłana do kompetentnych dykasterii Stolicy Apostolskiej. Nuncjatura Apostolska nie jest bowiem organem orzekającym i decydującym w sprawach dotyczących biskupów, duchowieństwa lub zakonników działających w Polsce. Ta funkcja w sposób jednoznaczny leży w gestii organów Stolicy Apostolskiej.

3. Jednym z zadań powierzonych przedstawicielowi papieskiemu przez Kodeks Prawa Kanonicznego jest znalezienie godnych i odpowiednich kandydatów do urzędu biskupiego, a zatem «przesyłanie lub proponowanie Stolicy Apostolskiej nazwisk kandydatów, jak również przeprowadzanie procesu informacyjnego odnośnie do kandydatów, z zachowaniem norm wydanych przez Stolicę Apostolską» (kan. 364 §4). W związku z powyższym, na polecenie Stolicy Apostolskiej, od kilku miesięcy trwają konsultacje z biskupami, kapłanami i wiernymi świeckimi Archidiecezji Gdańskiej oraz innych diecezji polskich w celu wyłonienia następcy abpa Sławoja Leszka Głódzia. Mianowanie i moment ogłoszenia nowego arcybiskupa należą wyłącznie do najwyższych władz Kościoła.

4. «Głównym zadaniem legata papieskiego jest zacieśnianie i umacnianie coraz bardziej więzów łączących Stolicę Apostolską z Kościołami partykularnymi» (kan. 364). W tym celu Nuncjusz Apostolski w Polsce regularnie odwiedza biskupów polskich i ich diecezje, zarówno przy okazji szczególnie znaczących uroczystości diecezjalnych, jak i za każdym razem, gdy biskupi proszą o jego obecność. Nuncjusz Apostolski odwiedził Archidiecezję Gdańską i abpa Sławoja Leszka Głódzia, tak jak zwykł to czynić wobec wszystkich innych hierarchów w Polsce.

5. Nuncjatura Apostolska potwierdza, że w marcu odbędzie się spotkanie z grupą wiernych z Archidiecezji Gdańskiej. Również w poprzednich miesiącach Nuncjusz Apostolski spotkał się z wieloma kapłanami, zakonnikami i wiernymi świeckimi z tej archidiecezji.

6. Nuncjatura Apostolska prosi wszystkich o duchowe wsparcie, aby mogła kontynuować swoją misję w spokojny i bezstronny sposób dla dobra całego Kościoła w Polsce.

Warszawa, dnia 27 lutego 2020 roku

OŚWIADCZENIE NUNCJATURY APOSTOLSKIEJ W WARSZAWIE

Nuncjatura Apostolska w Warszawie potwierdza, iż w dniu 2 marca 2020 doszło do spotkania Nuncjusza Apostolskiego w Polsce, ks. abpa Salvatore Pennacchio wraz z współpracownikami, z grupą wiernych archidiecezji gdańskiej.

Spotkanie, które rozpoczęło się i zakończyło wspólną modlitwą, odbyło się w dobrej atmosferze, a dotyczyło sytuacji w gdańskim Kościele związanej z publicznymi zarzutami skierowanymi przeciwko metropolii gdańskiej arcybiskupowi Sławojowi Leszkowi Głódziowi. Nuncjatura wskazuje, iż nuncjusz jest przede wszystkim przedstawicielem dyplomatycznym oraz łącznikiem Kościoła w Polsce ze Stolicą Apostolską, rolą nuncjusza nie jest jednak osądzanie spraw, które za jego pośrednictwem przekazywane są do odpowiednich organów Kurii Rzymskiej. Stanowisko to jest konsekwencją obowiązujących norm prawa międzynarodowego oraz prawa kanonicznego.

Podczas spotkania zwrócono m.in. uwagę na konieczność przestrzegania procedur zarówno świeckich, jak również kościelnych, stanowiących gwarancję sprawnego i skutecznego wyjaśnienia sprawy. Należy wyraźnie podkreślić, że żadne nieformalne działania, w tym także doniesienia medialne, same w sobie nie mogą stanowić podstawy do wyciągania konsekwencji prawnych. Wina każdego człowieka, niezależnie od jego roli społecznej, musi być stwierdzona wyrokiem właściwego sądu. Dotyczy to zarówno czynów ściganych przez świeckie prawo karne, deliktów cywilnych, ale także naruszeń norm wynikających z prawa kanonicznego.

Nuncjusz Apostolski w Polsce, który podczas dzisiejszego spotkania wykazał pełną gotowość udzielenia odpowiedzi na wszelkie zadane pytania, z wielkim szacunkiem odnosi się do wszystkich osób, które wykazują troskę o wspólnotę Kościoła. Ze swojej strony, jak zawsze deklaruje niezwłoczne i sprawne wykonanie wszystkich obowiązków wynikających z jego funkcji.

O dzisiejszym spotkaniu zostanie poinformowana Stolica Apostolska.

Warszawa, dnia 2 marca 2020 roku

KOMUNIKAT PRZEWODNICZĄCEGO KONFERENCJI EPISKOPATU POLSKI

W związku z możliwością pojawienia się koronawirusa na terenie Polski, zachęcam duchowieństwo i wiernych do zachowania zwiększonej ostrożności. W ewentualnych ogniskach tego zjawiska należy – w kościołach i pomieszczeniach parafialnych – przez czas jego trwania starać się o pomniejszenie ryzyka zachorowań poprzez zwrócenie szczególnej uwagi na zachowywanie podstawowych zasad higieny.

Ponieważ istnieje wiele dróg przenoszenia się tego wirusa – a komunikacja między ludźmi jest dzisiaj bardzo intensywna – trzeba, aby księża biskupi w swoich diecezjach, w ośrodkach, w których pojawiłoby się takie zagrożenie, przekazali wiernym informację o możliwości przyjmowania na ten czas Komunii świętej duchowej lub na rękę.

Komunia duchowa jest to akt modlitewny, którego celem jest osiągnięcie takiego zjednoczenia z Jezusem, jakie daje nam przyjmowanie Go w sakramencie Jego Ciała i Krwi, lecz poza przestrzenią sakramentalną. Składa się ona z trzech elementów: wzbudzenia wiary w realną obecność Chrystusa w Eucharystii, miłości skierowanej ku Niemu oraz pragnienia, aby Jezus zechciał duchowo wejść w nasze życie.

Kto ma obawy przed zarażeniem, ten nie powinien w tym czasie korzystać z wody święconej umieszczonej w kropielnicach.

Pamiętajmy, że w czasie każdego zagrożenia życia społeczności ludzkiej odwoływano się zawsze do mocy gorącej modlitwy i skuteczności sakramentów. Dlatego zachęcam wszystkich do ożywienia głębokiej wiary w moc Eucharystii i polecenia Panu Bogu tej sprawy w modlitwie powszechnej.

Ks. Arcybiskup STANISŁAW GADECKI

Metropolita Poznański

Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski

Wiceprzewodniczący Rady Konferencji Episkopatów Europy (CCEE)

Warszawa, dnia 28 lutego 2020 roku

LIST MINISTRA ZDROWIA

Szanowni Państwo

Większość państw Europy, w tym nasi najbliżsi sąsiedzi, odnotowało już przypadki zarażenia koronawirusem. Zapewne i my w Polsce doświadczymy pierwszego przypadku zarażenia. Najważniejszy w kontakcie z każdym wirusem jest dostęp do informacji, wiedza, a także spokój i zdrowy rozsądek. Inne koronawirusy od dawna są w Polsce przyczyną infekcji dróg oddechowych. Co niezwykle istotne, ok. 80 proc. infekcji wywołanych koronawirusem z Chin przebiega w sposób łagodny. Objawy są identyczne z objawami grypy. Również przebieg samej choroby jest bardzo podobny. I tak jak w przypadku zarażenia wirusem grypy musimy być ostrożni i poddać się leczeniu by nie dopuścić do powikłań. Najważniejsze więc byśmy dokładnie wiedzieli jak się zachować w przypadku kontaktu z osobą zarażoną lub gdy nas samych dotknie infekcja. Przede wszystkim unikajmy wszelkiego kontaktu z osobami kaszlącymi i kichającymi. Zachowujmy wszelkie zasady higieny, na czele z systematycznym myciem rąk.

Jeżeli nie byliśmy za granicą w rejonach wysokiego ryzyka, a mamy objawy chorobowe 38 °C, kaszel lub duszności udajmy się do lekarza pierwszego kontaktu.

Jeżeli byliśmy w ciągu ostatnich 14 dni w Północnych Włoszech lub Chinach i mamy gorączkę, czyli minimum 38 °C i kaszel, powinniśmy jak najszybciej skontaktować się z Sanepidem i udać się do najbliższego szpitalnego oddziału chorób zakaźnych, ale nie środkami transportu publicznego.

Jeżeli natomiast wróciliśmy w ostatnich dniach z zagranicy, gdzie wystąpiły zarażenia koronawirusem, ale nie mamy żadnych objawów chorobowych, kontrolujemy dwa razy dziennie temperaturę ciała i ograniczmy nasze kontakty towarzyskie przez najbliższe 14 dni. W razie wątpliwości zadzwońmy do najbliższej stacji Sanepidu lub na infolinię NFZ.

Listę oddziałów zakaźnych oraz ważne numery telefonów znajdują Państwo na stronie internetowej Ministerstwa Zdrowia – mz.gov.pl

Informację można też uzyskać na infolinii NFZ – 800 190 590.

Prof. ŁUKASZ SZUMOWSKI

Minister Zdrowia

JAK PRZYJMOWAĆ KOMUNIE ŚWIĘTĄ ?

Jak przyjmować Komunię świętą? Klęcząc czy stojąc? Na rękę czy do ust? Naprzód trzeba powiedzieć, że obydwa sposoby są dopuszczalne. Może ktoś zapytać: czy tolerancja jest tu na miejscu? Otóż wiemy, że aż do IX wieku Komunię świętą przyjmowano stojąco, do ręki, co nie znaczy, że tak miało pozostać na wieki. Albowiem piękno i wielkość Kościoła polega na tym, że rośnie, dojrzewa i Tajemnicę pojmuje coraz to głębiej. W tym sensie nowe formy powstające po IX wieku mają jako wyraz czci dla Najświętszego Sakramentu swe pełne uzasadnienie. Z drugiej strony musimy jednak powiedzieć, że jest rzeczą niemożliwą, aby Kościół do IX wieku, więc przez 900 lat przyjmował Eucharystię niegodnie. Czytając teksty Ojców Kościoła, widzimy, z jaką czcią i gorącością ducha przyjmowano Komunię.

U św. Cyryla - IV wiek - znajdujemy szczególnie piękny tekst. Mówi on w swej katechezie, jak wierni mają przystępować do Komunii świętej. Zbliżając się do ołtarza mają kłaść prawą rękę na lewą, aby w ten sposób obie dłonie utworzyły tron i krzyż zarazem dla Króla. Cyrylowi chodzi o ten symboliczny wyraz pełen piękna i głębi: ręce człowieka tworzą krzyż, który staje się tronem dla zstępującego Pana. Wyciągnięta, otwarta rękostaje się znakiem postawy człowieka wobec Chrystusa: człowiek rozkwiera przed Nim szerokoswe ręce. Zważywszy to wszystko, dochodzimy do przekonania, że jest rzeczą fałszywą spierać się o tę lub ową formę. Nie powinniśmy zapominać, że nie tylko nasze ręce są nieczyste, lecz także nasz język, nasze serce; że językiem grzeszymy często więcej niż rękoma. Największym ryzykiem podjętym przez Boga i równocześnie wyrazem Jego miłosiernej miłości jest to, że nie tylko ręce i język, lecz także i nasze serce może Go dotykać.

Ks. Kardynał JOSEPH RATZINGER

POŻEGNALIŚMY ŚP. KS. STANISŁAWA ZIÓLKOWSKIEGO

Ksiądz Stanisław Ziółkowski urodził się 9 kwietnia 1962 roku w Gdańsku, w rodzinie Franciszka i Janiny z domu Wojewska. Został ochrzczony w parafii pw. Wniebowzięcia NMP w Gdańsku. Wychowywany był w atmosferze wiary i praktyk religijnych. Od dziecka był ministrantem przy parafii mariackiej w Gdańsku. Tam również aktywnie uczestniczył w różnych poczynaniach duszpasterskich. Stanisław Ziółkowski uczęszczał do Szkoły Podstawowej nr 50 im. Emilii Plater w Gdańsku, a następnie do Zespołu Szkół Centrum Kształcenia Ustawicznego Mechaników i Elektryków w Gdańsku i do Technikum Mechaniczno-Elektrycznego dla Pracujących. W trakcie nauki podjął pracę zawodową w Zakładach Mechaniki Precyzyjnej i Automatyki w Gdańsku Oliwie. Egzamin dojrzałości zdał w 1983 roku i w tym samym roku złożył dokumenty z prośbą o przyjęcie do Biskupiego Seminarium Duchownego w Gdańsku Oliwie.

Święcenia kapłańskie przyjął 27 maja 1989 roku z rąk Księdza Biskupa Tadeusza Gocłowskiego w bazylice Mariackiej w Gdańsku. Po święceniach pracował jako wikariusz w Parafii pw. Najświętszego Serca Jezusowego w Gdańsku Wrzeszczu (1989-1996), w Parafii pw. Św. Antoniego Padewskiego w Gdańsku Brzeźnie (1996-2003), w Parafii pw. Św. Stanisława Kostki w Gdańsku Oliwie (2003-2004), w Parafii pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Sopocie (2004-2005), w Parafii pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Pierwoszynie (2005-2007). Z dniem 15 sierpnia 2007 roku został powołany na urząd proboszcza Parafii pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Pierwoszynie, który pełnił ponad 12 lat.

Śp. Ks. Stanisław Ziółkowski z zaangażowaniem włączał się w powierzone mu zadania. Kontynuował dzieło organizacji życia duszpasterskiego stosunkowo młodej parafii pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Pierwoszynie. W jednej z opinii z lat seminaryjnych napisano o nim: *„Jest przedsiębiorczy, niezależny w wydawanych opiniach, towarzyski, szczerzy. Równocześnie jest bardzo wrażliwy, o zainteresowaniach humanistycznych. Jest praktyczny, opanowany, czujny, łatwo adaptujący się do wymagań innych ludzi. Inne cechy osobowości to prostolinijność, opiekuńczość w stosunku do bliskich przyjaciół, zadowolenie ze swojego miejsca i roli w życiu”*. Wydaje się, że opinia ta bardzo trafnie oddawała cechy charakteru i osobowości zmarłego kapłana. W pamięci prezbiterium Archidiecezji Gdańskiej i wiernych pozostaje człowiekiem oddanym Kościołowi, zatroskanym o wspólnotę parafialną. Przez ostatnie lata zmagał się z chorobą, co – pomimo cierpienia - nie przeszkadzało mu ofiarnie angażować się w posługę kapłańską. Był człowiekiem pełnym nadziei i wiary w Boże Miłosierdzie.

Śp. Ks. Stanisław Ziółkowski zmarł w Uniwersyteckim Centrum Klinicznym w Gdańsku, w piątek 28 lutego 2020 roku, w 58 roku życia i 31 roku kapłaństwa.

Uroczystości pogrzebowe pod przewodnictwem Księdza Arcybiskupa Sławoja Leszka Głódzia Metropolity Gdańskiego z udziałem Ks. Biskupa Wiesława Szlachetki i Ks. Biskupa Zbigniewa Zielińskiego, który wygłosił homilię odbyły się w środę, 4 marca 2020 roku w kościele parafialnym pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Pierwoszynie. Mszę świętą koncelebrowało przeszło stu księży. Bezpośrednio po Mszy świętej nastąpił pochówek na cmentarzu parafialnym w Kosakowie.

KMG

ŚP. KS. STANISŁAW ZIÓLKOWSKI
PROBOSZCZ
PARAFII PODWYŻSZENIA KRZYŻA ŚWIĘTEGO
W PIERWOSZYNIE
 * 9 kwietnia 1962 + 28 lutego 2020

**PODZIĘKOWANIE ZA OFIARY
 NA REMONT KOŚCIOŁÓW
 MIERZESZYŃSKICH: ROK 2020**

127. Honorata i Rafał Kowalscy, Mierzeszyn
128. Danuta H. Olejkowicz, Rumia Janowo
129. Emilia Persak, Mierzeszyn
130. Halina Wójcik, Błotnia
131. Jolanta Świerczewska, Błotnia
132. Bronisława Malec, Mierzeszyn
133. Zygmunt Kielczykowski, Mierzeszyn
134. Halina Ronowicz, Błotnia
135. Marta Meier, Mierzeszyn
136. Irena Niemykin, Mierzeszyn
137. Waltraut Jaszewska z Rodziną, Mierzeszyn
138. Gertruda i Jan Rojkiewicz, Mierzeszyn
139. Zygmunt Koprowicz, Olszanka
140. Rodzina Banasik z Mama, Mierzeszyn
141. Helena Stosio, Domachowo
142. Henryka Bystrzak z Mama, Warcz
143. Eryka Żurek, Domachowo
144. Władysław Gajęcki, Domachowo
145. Zuzanna Bliszczyk, Domachowo
146. Klara Strąk, Domachowo
147. Agata Kucharz, Domachowo
148. Helena Baermann, Domachowo
149. Natalia Kuczyńska, Mateusz Wójcik, Błotnia

Wszystkie w/w osoby akceptują publikację swoich danych osobowych

8 marca 2020
 Niedziela „Ad Gentes”
Eucharystia i misje
 ✓ Dzień Modlitwy, Postu i Solidarności
 z Misjonarzami

Wyślij SMS
 o treści **MISJE**
 na nr **72032**
 (koszt SMS 2,46 z VAT)

Dzielo Pomocy „Ad Gentes”
 ul. Byszevska 1, 03-729 Warszawa skr. poczt. 112
 Telefon: +48 22 743 95 24
 Dowiedz się więcej o naszej działalności:
www.adgentes.misje.pl www.misje.pl

**W INTENCJI POWOŁAŃ
 KAPŁAŃSKICH**

W niedzielę, 22 marca 2020 roku w naszej Parafii gościć będziemy jednego z Moderatorów Gdańskiego Seminarium Duchownego wraz z klerikiem w ramach inicjatywy powołaniowej „Czas na wstanie! Rozbudź w sobie powołanie!” Modlić będziemy się w intencji tej inicjatywy powołaniowej, by wydała błogosławione owoce dla naszej wspólnoty parafialnej oraz całej Archidiecezji Gdańskiej.

1% tak niewiele, a tak wiele!
 KRS: 0000065085
 NIP: 584 24 06 171

GDAŃSZCZANIN NUNCJUSZEM APOSTOLSKIM W ARGENTYNIE

Dnia 22 lutego 2020 roku Ojciec Święty Franciszek mianował pochodzącego z Parafii NMP Królowej Różańca Świętego w Gdańsku Przymorzu Ks. Arcybiskupa Mirosława Adamczyka nuncjuszem apostolskim w Argentynie.

Mirosław Adamczyk urodził się 16 lipca 1962 roku w Gdańsku. W 1981 roku rozpoczął formację w Biskupim Seminarium Duchownym w Gdańsku Oliwie. Świecenia kapłańskie przyjął 16 maja 1987 roku z rąk Ks. Biskupa Tadeusza Gocłowskiego. Po dwóch latach pracy jako wikariusz w parafii św. Ignacego z Loyoli w Gdańsku Starych Szkotach został skierowany na studia specjalistyczne w Papieskiej Akademii Kościelnej. Po ich ukończeniu 1 lipca 1993 roku rozpoczął pracę w służbie dyplomatycznej Stolicy Apostolskiej, pełniąc posługę w nuncjaturach na Madagaskarze, w Indiach, na Węgrzech, w Belgii, Republice Południowej Afryki i w Wenezueli. Po powrocie do Watykanu pracował m.in. w Sekcji ds. Stosunków z Państwami Stolicy Apostolskiej.

22 lutego 2013 roku Papież Benedykt XVI mianował go nuncjuszem apostolskim w Liberii.

8 czerwca 2013 roku Papież Franciszek mianował go swoim przedstawicielem w Gambii, a 21 września 2013 roku - w Sierra Leone. 12 sierpnia 2017 roku został nuncjuszem w Panamie. W tym charakterze gościł Ojca Świętego w budynku nuncjatury apostolskiej podczas odbywających się w tym kraju w styczniu 2019 roku Światowych Dni Młodzieży.

Ks. Arcybiskup Mirosław Adamczyk przyjął sakrę biskupią 27 kwietnia 2013 roku w Archikatedrze w Gdańsku Oliwie z rąk Ks. Kardynała Kazimierza Nycza Metropolity Warszawskiego, któremu asystowali Ks. Arcybiskup Sławoj Leszek Głódź, Metropolita Gdański, i Ks. Arcybiskup Savio Hon Tai-Fai, sekretarz Kongregacji ds. Ewangelizacji Narodów. Na swoje zawołanie biskupie przyjął słowa: „*Spes autem non confundit*” (A nadzieja zawieść nie może). Oprócz polskiego zna języki: włoski, angielski, francuski i hiszpański.

W zakrystii archikatedry oliwskiej, 27 kwietnia 2013 roku. Od lewej Ks. Kanonik Zbigniew Drzał, proboszcz Parafii świętych Anny i Joachima w Gdańsku Letniewie, Ks. Arcybiskup Mirosław Adamczyk (obecny Nuncjusz Apostolski w Argentynie), Ks. Andrzej Sowiński, proboszcz Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie.

STRONA INTERNETOWA NASZEJ PARAFII: www.parafia.i3k.pl

NUMER KONTA PARAFIALNEGO Parafia św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie
PL3483350003030324372000001 Kod BIC/SWIFT: GBWCPLPP
Bank Spółdzielczy w Pruszczu Gdańskim Oddział Trąbki Wielkie

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE – Gazeta Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie.
Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.
Redaktor naczelny: ks. Andrzej Sowiński, zastępca red. naczelnego: Irena Krzezińska, red. techniczny: Franciszek Sowiński.
Wydawca: Parafia św. Bartłomieja Apostoła, ul. Wolności 17, 83-041 MIERZESZYN, tel. (0048) 58 682 81 78,
e-mail: donandrea64@wp.pl Cena: dobrowolna ofiara, liczymy także na sponsorów gazety.